

Shkëlqim MILLAKU

RRETH KOMPOZITAVE NË DISA TREGIME TË KADARESË

Fjalët e përbëra janë të gjitha ato fjalë të bashkuara nga dy ose më shumë fjalë apo tema motivuese të thjeshta, të cilat bashkohen në një fjalë të vetme, ku në formimet e tyre gjejmë emra, mbiemra, folje e ndajfolje, por nuk mungojnë edhe rastet e tyre (fjalë e përbëra) me temë numërorësh dhe përemrash.

Studimi apo analiza fjalëformuese e gjuhësore në tregimet e Ismail Kadaresë na ka mundësuar për të parë dhe kuptuar se ka fjalëformime interesante, të studiuar dhe të pastudiuar, por edhe kompozita të identifikuar në fjalorë të ndryshëm, mirëpo ka edhe kompozita, të cilat janë fjalë të reja, me kuptime të reja dhe si të tilla e kanë brumëzuar dhe i kanë ekonomizuar fjalitë kuptimplote në tregime e Kadaresë.

Kur flasim për kompozitën nuk mund të mos u jemi mirënjohës autorëve apo studiuesve kontributdhënës vendorë e të huaj, të cilët kanë dhënë kontributin e tyre modest dhe të arsyeshëm për këtë dukuri prodhimtare gjuhësore, e cila, pas fjalëve të prejardhura është shtylla e dytë që e pasuron gjuhën me fjalë të reja.

Fjalët e përbëra janë dokumentuar në veprat e shkruara të autorëve të vjetër, si te Buzuku, Budi, Bardhi, Bogdani etj., kurse në onomastikë dhe toponomastikë i gjejmë me dokumentim edhe me të lashtë se në gjuhën e shkruar të autorëve iluministë në fjalë.

Fjalët e përbëra të shqipes janë pasqyruar relativisht vonë në gramatikat e gjuhës shqipe dhe kanë filluar nga mesi i shekullit XIX duke kaluar përmes dy grupeve studiuesish apo

rrymave: në rrymën e parë hyjnë kryesisht autorët e huaj, si: Boppi, Hahni¹, Dozoni, Weigandi e ndonjë tjetër, të cilët e mohojnë plotësisht ekzistimin e kompozitave të mirëfillta të shqipes, ndërsa nga ana tjetër (rryma e dytë), dashamirësit e gjuhës shqipe, të cilët u mbështetën në gjuhën popullore të shqipes, por edhe që dhanë një kontribut hulumtues dhe pasqyrim objektiv të fjalëve të përbëra të shqipes, dhe si themelvënës të një tradite të tillë janë: Konstandin Kristoforidhi, Aleksandër Xhuvani, Kristaq Cipo, Naim e Sami Frashëri e shumë rilindës e studiues të tjerë.

Dy përmbledhjet në përmbajtjen apo rrymat fragmentare të theksuara kanë hapur rrugë serioze për studiuesit e rinj, të cilët kush më shumë e kush më pak kanë bërë përpjekje për ta ruajtur dhe për ta zhvilluar gjuhën shqipe.

Kadareja në përgjithësi njihet si një shkrimtar bashkëkohor, i cili ka krijuar vepra të ndryshme letrare dhe si i tillë ka gjetur dhe krijuar lexueshmëri të pranueshme në komunitetin shqipfolës, por edhe në atë ndërkombëtar. Për këtë të fundit, veprat e tij janë përkthyer në mbi 45 gjuhë të ndryshme, prandaj promovimi përmbajtjesor i veprave të tij letrare kanë zënë një vend të lartë në botën shpirtërore kombëtare e ndërkombëtare të shoqërisë lexuese e intelektuale.

Botimet dhe ribotimet e Kadaresë kanë krijuar risimtari letrare, sepse publikimet e tij kanë kaluar nga një zhanër në një tjetër, pra nga tregimi në novelë apo në roman, dhe nga novela në tregim apo në roman dhe lëvizje të tjera letrare të mundshme, të cilat janë karakteristike, por edhe me vlerë artistike e shkencore, stil letrar e gjuhësor i veçuar apo veçori karakteristike e autorit.

Studimi në fjalë ka për objektiv fjalëformimin e Kadaresë dhe në veçanti kompozitat dhe rolin e tyre në tregimet e Kadaresë.

Për këtë studim kemi lexuar dhe analizuar shtatëmbëdhjetë tregime. Si lexues i zakonshëm e kam menduar dhe pritur se do

¹ Sh. Millaku, *Studime gjuhësore 1*, Prishtinë, 2011, f. 19.

të ketë shumë kompozita të reja, mirëpo nuk e kam gëzuar dhe gjetur këtë pritshmëri.

Tregimet që janë studiuar dhe analizuar për rolin e kompozitave janë: *Në periferi pranë aeroportit*, Tiranë, 1961; *Nudo*, Tiranë, 1961; *Fatkeqësia nga Suzana*, Tiranë, 1968; *I vetmuari*, 1967; *Sjellësi i fatkeqësisë*, Tiranë, 1983; *Baladë për vdekjen e J.G.*, Tiranë, 1984; *Vjedhja e gjumit mbretëror*, Tiranë, 1995; *Perandori*, Tiranë, 1961; *Provokacioni*, 1962; *Treni dimëror i linjës së largët*, Tiranë, 1964; *Fatkeqësi nga Suzana*, Tiranë, 1968; *Që të mbetet diçka nga Ana*, Tiranë, 1969; *Dimri i fundit i vrasësit*, Tiranë, 1981² *Lamtumira e së keqes*, Tiranë, 1987; *Kisha e Shën Sofisë*, Tiranë, 1994; *Koha e pasurisë*, Tiranë, 1996 dhe versioni i dytë Paris, 1997; *Ikja e shtërgut*, Tiranë, 1986 dhe versioni i dytë, Tiranë 1998.

Vjelja e kompozitave në tregimet në fjalë kanë krijuar mundësinë dhe analizën substanciale në dy shtylla thelbësore.

Shtylla e parë:

a. Kompozitat apo fjalët e përbëra të gjuhës shqipe që janë të shumta dhe që janë të identifikuara në fjalorët tanë ekzistues, siç janë: *frymëmarrje*, *buzëqesha*³, *automobilistike*⁴, *kryeministrin*⁵, *mizantrop*⁶, *zëvendëskomandant*⁷, *pesëdhjetë*⁸, *marrërvjeshe*⁹, *bashkatdhetaren*¹⁰, *krishtlindjeve*¹¹, *kuptimplote*¹², *tetëdhjetë*¹³, *fatkeqësi*¹⁴, *bashkëfshatarët*¹⁵,

² Tregimet e nënvizuara për nga struktura, përmbajtja dhe versioni i botimit janë të mundshme për të qenë edhe novela.

³ *Po aty*, f. 17.

⁴ I. Kadare, *Proza e shkurtër*, *Perandori*, Tiranë, 2018, f. 19.

⁵ *Po aty*, f. 19.

⁶ I. Kadare, *Proza e shkurtër*, *Nudo*, Tiranë, 2018, f. 31.

⁷ I. Kadare, *Proza e shkurtër*, *Provokacioni*, Tiranë, 2018, f. 35.

⁸ *Po aty*, f. 38.

⁹ *Po aty*, f. 41.

¹⁰ *Po aty*, f. 43.

¹¹ *Po aty*, f. 44.

¹² I. Kadare, *Proza e shkurtër*, *Treni dimëror i linjës së largët*, Tiranë, 2018, f. 65.

¹³ *Po aty*, f. 73.

¹⁴ I. Kadare, *Proza e shkurtër*, *Fatkeqësi nga Suzana*, Tiranë, 2018, f. 84.

*udhëkryq, frymëmarrje*¹⁶, *kokëgdhe*¹⁷, *buzëqeshte, mirënjohje*¹⁸, *dorëshkrimin*¹⁹, *vajguri*²⁰, *fytyrëgjata*²¹ etj.

Shtylla e dytë:

b. Kompozitat apo fjalët e përbëra të “shqipes”, të cilat u janë përshtatur paradigmave gjuhësore të gjuhës sonë dhe që janë përdorur nga autori, në këtë rast nga Kadareja në tregimet e tij, por karakteristike e këtyre fjalëve është se ato “nuk” janë në Fjalorin tonë shpjegues dhe si të tilla, si fjalë të përbëra i konsiderojmë si risi gjuhësore apo pasurim të leksikut të shqipes.

Në kontekst të këtij mendimin prodhimtar, fjala e përbërë krijohet nga dy apo më shumë fjalë kuptimplote, te të cilat gjejmë edhe fjalë të parme si të reja, qofshin të huazuara apo burimore, për këtë të fundit, për të dëshmuar pronësinë e tyre burimore, i mbetet punë zbërthyesë për t’i analizuar etimologët.

Kompozitat që janë përdorur në disa tregime të Kadaresë janë: *flokëzdrulja, narkozëdhënësi, e poliambulancës, kryepiskopatës, ferexhekarvan, ferxhefermani, gjysmëpërgjumshëm, kryeshkruesit, ëndërrshkruesin, gjysmëromanin, të zgërbunjur, bashkëmasturbuesit, i gjithëgjendshmi, fundshtrijës, shqiptaro-turke, i fundjetshëm, dykaks, zëcaminxë, keqshkrues, kundërprindëror, tetëdhjetëvjeçare* etj.

Mbështetur në hulumtimin dhe krahasimin e disa fjalorëve të ndryshëm dhe në veçanti në atë shpjeguesin, kompozitat e përmendura më lart nuk janë pjesë e fondit të fjalëve dhe, si të tilla, mund t’i konsiderojmë si fjalë të reja për leksikun e shqipes.

¹⁵ *Po aty*, f. 90.

¹⁶ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Që të mbetet diçka nga Ana*, Tiranë, 2018, f. 129.

¹⁷ *Po aty*, f. 133.

¹⁸ *Po aty*, f. 143.

¹⁹ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Dimri i fundit i vrasësit*, Tiranë, 2018, f. 151.

²⁰ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Sjellësi i fatkeqësisë*, Tiranë, 2018, f. 179.

²¹ *Po aty*, f. 192.

Në raste as fjalët e parme nuk janë pjesë e fondit të fjalorëve ekzistues, e në këtë rast mund të shumëfishohet mundësia për pasurimin e gjuhës shqipe, me fjalë të reja.

Roli i kompozitave mund të studiohet në disa rrafshe: në atë semantik, morfologjik e sintaksor.

Në vazhdim do të citoj disa fjali të huazuara nga tregimet e ndryshme të Kadaresë, por edhe do të dalloj kompozitat, si të nënvizuara apo të hijezuara dhe pastaj do t'i analizoj në aspektin morfologjik²².

1. Në fjalinë “**Flokëzdrulja**, që, me sa dukej, ishte më i shkathëti midis tyre, u zgjaste herën pas here paketën dy burrave të vrenjtur, veshur me kostume dopiopet, siç i qepnin shumë vite qëparë”²³ e kemi një kompozitë ***flokëzdrulja***, e cila tingëllon e pranueshme dhe mund të analizohet dhe t’u përshtatet paradigmave gjuhësore të shqipes.

Kompozita “***flokëzdrulja***” përbëhet nga një emër i gjinisë femërore “*flokë*” dhe nga fjala motivuese apo emri “*zdrulja*”, ose nga *flokëz* + *drulja*, kështu që përbërja e kësaj fjale është emër + emër i thjeshtë që ka dhënë përsëri emër, por në këtë rast si emër të përbërë apo kompozitë emërore.

Kjo kompozitë ka dy risi gjuhësore. E para risi është te fjala e dytë motivuese, pra fjala “*zdrulja apo drulje*” “nuk është në fjalorin tonë shpjegues dhe si e tillë mund të konsiderohet si fjalë e re, kurse risia e dytë gjuhësore është se e gjithë kompozita “*flokëzdrulja*” nuk është pjesë e fondit të fjalëve të shqipes.

Dy fjalët, si “*zdrulja*” dhe “*flokëzdrulja*” janë fjalë të hapura për t’i analizuar dhe për t’i mishëruar me kuptimësi dhe si të tilla mund t’u përshtatën paradigmave gjuhësore të shqipes, në këtë rast sistemit të saj emëror.

²² Analiza semantike, sintaksore dhe etimologjike është e mundur për këto kompozita, por në këtë rast e konsideroj se është e mjaftueshme të kompletohet mendimi morfologjik, kurse më vonë, kur ne i konsiderojmë se u janë përshtatur paradigmave gjuhësore, atëherë na lejohet edhe në analiza të tjera gjuhësore.

²³ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Në periferi pranë aeroportit*, Tiranë, 2018, f. 15.

2. Në fjalitë: “... do të bënte prapë të nesërmen **kryeshkruesit** ...”²⁴; “Hë? – tha ai, duke u kujtuar për **ëndërrshkruesin**”²⁵, këtu kemi dy kompozita **kryeshkruesit** dhe **ëndërrshkruesin**.

Dy kompozitat në fjalë përbëhen nga dy fjalë motivuese, nga gjymtyra e parë që është emri krye dhe **ëndërr**, kurse gjymtyra e dytë që është përsëri emër **shkrues**. Këto dy fjalë motivuese kanë formuar një fjalë të re, në këtë rast një kompozitë të re dhe si të tilla tingëllojnë të pranueshme për t’u përshtatur në sistemin emëror të shqipes.

3. Në fjalitë: “Dhe e gjithë kjo kishte lidhje me të, përderisa atë **ferxhekarvan**” ...²⁶. ... ke të drejtë, - u hodh një tjetër, - gjersa **Ferxhefermani** doli, qielli me tokën të puqen, ai do të zbatohet²⁷. Në këtë fjali kemi dy kompozita me interes **ferxhekarvan** dhe **Ferxhefermani**.

Gjymtyra e parë në dy kompozitat në fjalë nuk është shqipe, por emri **karvan** është i sistemuar në fjalorët tanë dhe ka kuptimin e vargut të madh të kafshëve, pra që janë të ngarkuara me plaçka ose me ushqime e të shoqëruara nga qiraxhinj, që bëjnë udhëtime të largëta dhe nga fjala **ferman** që është dekret a urdhër me shkrim i sulltanit në Perandorinë Osmane për një gradim, për një dekorim, për një shpërblim, për një dënim etj.

Dy kompozitat në fjalë, si **ferxhekarvan** dhe **ferxhefermani** në aspektin morfologjik janë fjalë të përbëra, kurse në aspektin semantik janë polisemike, mirëpo këto mund të konsiderohen si risi gjuhësore për brumin e shqipes.

4. Fjalia: “Në orën 23.20, J.G. gjendej i shtrirë në tryezën operacionit. Në kohën që **narkozëdhënësi** po i afrohej, ai bëri një shenjë me dorë...”²⁸. Në këtë fjali ka një kompozitë

²⁴ Ismail Kadare, *Proza e shkurtër, Vjedhja e gjumit mbretëror*, Tiranë, 2018, f. 211.

²⁵ *Po aty*, f. 438.

²⁶ Ismail Kadare, *Proza e shkurtër, Sjellësi i fatkeqësisë*, Tiranë, 2018, f. 189.

²⁷ *Po aty*, f. 192.

²⁸ Ismail Kadare, *Proza e shkurtër, Baladë për vdekjen e J.G.*, Tiranë, 2018, f. 211.

narkozëdhënësi, e cila mund të analizohet si fjalë e përbërë dhe që mund ta pranojmë si fjalë të re.

Kjo kompozitë përbëhet nga një emër i gjinisë femërore *narkozë*, që ka kuptimin mjekësor për humbjen e përgjithshme ose të pjesshme të ndjeshmërisë që shkaktohet me anë të narkotikëve, gjendje gjumi të thellë e pa ndjenja nga veprimi i lëndëve narkotike dhe kuptime të tjera, dhe gjymtyra e dytë **dhënës** që është përsëri emër i gjinisë mashkullore. Kompozita **narkozëdhënësi** është i përbërë nga emër + emër të thjeshtë dhe që ka dhënë përsëri emër në këtë rast të përbërë. Në fjalorin tonë shpjegues ekziston lokucioni *i dhanë narkozën*, por nuk ekziston kompozita narkozëdhënësi që ka kuptim tjetër në krahasim me lokucionin e përmendur, pra *i dhanë narkozë* – atij, si lokucion emëror i tillë mund t’i përshtatet një emri të rasës dhanore dhe të pranohet si kundrinor i zhdrejtë, kurse kompozita emërore narkozëdhënësi është emër i rasës emërore në shquarsi dhe është kryerësi i veprimit që ka funksionin e kryefjalës.

5. Fjalja: “Një ditë, tek trokitez **gjysmëpërgjumshëm** majë mushkës, u drodh papritur”²⁹. Në këtë fjali ka një kompozitë, e cila përbëhet nga emri i gjinisë femërore *gjysmë*, e cila ka kuptimin për dy ose më shumë pjesë të barabarta ose afërsisht të barabarta, në të cilat ndahet diçka a një sasi; njëra pjesë e diçkaje a e një sasie të ndarë në mes a përgjysmë; një e dyta.

Kjo fjalë është bukur prodhimtare, si pjesë e parë e fjalës së përbërë dhe ka mundësuar të krijohen kompozita të reja, si: *gjysmëfushë*, *gjysmëhënë*, *gjysmëlëmsh*, *gjysmërreth*, *gjysmërruzull*, *gjysmëkupëz*, *gjysmëshekull*, *gjysmëbujqësor*, *gjysmëdiplomatik*, *gjysmëfitore*, *gjysmëlakuriq*, *gjysmëmalor*. Gjymtyra e dytë, **përgjumshëm** ekziston në fjalorët tanë si fjalë mbiemërore edhe si ndajfoljore.

Mbi bazën e bashkimit të emrit *gjysmë* dhe mbiemrit *përgjumshëm* ka krijuar një fjalë të re, e cila si e tillë nuk është në fjalorin tonë shpjegues, por që mund të jetë përdorur në

²⁹ Po aty, f. 197.

tekstet e ndryshme dhe si fjalë e tillë e ka shtrirë çerdhen e veprimin me një kuptim apo me shumë kuptime.

6. Kompozita **kryeepiskopatës** në fjalinë: “*Midis vizitorëve të ekspozitës së arteve figurative ishte dhe një prift, që punonte në selinë e kryeepiskopatës. Prifti erdhi në ekspozitë tri pasdite rresht*”³⁰. Kjo kompozitë, si e tillë është e vjetër dhe do të duhej të jetë të paktën e periudhës mesjetare apo para saj.

Kompozita **kryeepiskopatës** përbëhet nga emri *krye-* dhe nga emri *episkopatës* që ka hapësirë të analizohet në krye + episkopatës, pra fjala e fundit mund të jetë zgjeruar edhe në emrin e përveshëm Peshkëpi, kurse për këtë të fundit ka edhe emër të vendit në rrethin e Pogradecit në Shqipëri.

Kompozita **kryeepiskopatës** është fjalë e vjetër, por si e tillë nuk ka zënë vend meritore në brumin e shqipes.

7. Kompozita mbiemërore **të zgërbunjur** në fjalinë: “*Pas disa vjorstash, drurët u shfaqën përsëri në horizont dhe mua më dukej sikur gjithë jetën time kisha ecur me një tren të tillë, përsëri të cilit shfaqen aty-këtu drurë të zgërbunjur, që hidhen mënjanë si kalorës të trembur*”³¹ është kompozitë e re.

Kuptimi i kompozitës mbiemërore **të zgërbunjur** që është krijuar nga emër + mbiemër, por si dy fjalë motivuese të bashkuara përsëri ka dhënë mbiemër, në këtë rast të përbërë. Kuptimi i fjalës së parë **zgër** ka mundësi t’i ketë disa kuptime, ashtu sikur mbiemri **i bunjur**, dhe si të tilla kur janë bashkuar dhe kanë dhënë kuptimin e ri, secili kuptim dhe fjalë mund të krijojë çerdhen e saj.

Në tregimet e Ismail Kadaresë ka kompozita që luajnë një rol të mirë në ekonomizimin e gjuhës dhe janë fjalë të reja, por edhe i kanë brumëzuar tregimet.

Në vazhdim edhe disa fjali që kanë disa kompozita dhe pastaj do të analizohen vetëm në aspektin morfologjik.

Fjalitë: - “*Të bëri përshtypje, hë? Natyrisht që të bëri. Në moshën tetëdhjetëvjeçare*”³². ... *iknin të fundit:*

³⁰ Ismail Kadare, *Proza e shkurtër, I vetmuari*, Tiranë, 2018, f. 72.

³¹ Ismail Kadare, *Vepra, vëllimi 2, Nudo*, Tiranë, 2007, f. 306.

³² I. Kadare, *Proza e shkurtër, Ikja e shtërgut*, Tiranë, 2018, f. 304.

bashkëmasturbuesit te gremina, të dielën”³³. “... gjysmë i harruari, gati-gati fantazma, dhe tjetri, ***i gjithëgjendshmi*** ...”³⁴.

“Pas pak, duke shkelur sa më lehtë mbi dërrasat e ***fundshtrijës***, Beqir Aliu u gjend në kthinën fqinje me atë të bujtësit”³⁵..., Kur ky të fillojë, atëherë do të nisë në Shqipëri Azia e vërtetë dhe katërqind vjetët e parë të marrëdhënieve ***shqiptaro-turke*** nuk do të duken më pas veçse si parathënie e përgjakur e paqes së ardhme”³⁶. “... nuk iu duke kaq ***i fundjetshëm***”³⁷. “Një ***dykahs*** ose më mirë askahs”³⁸.

“E sikur Ilir ta kishte ruajtur ***gjysmëromanin*** e vet dhe natën, tinëzisht, pabesisht, ta lexonte nëvetmi, pranë vatrës”³⁹.

“Në një rast tjetër dihej si do të përfundonte kjo kryeneçësi: Pse ti, pse unë, ***dhëmbëçatall***, ***kokëdardhë***, ***zëcaminxë***, ***keqshkrues*** i prozës...”⁴⁰.

“Më vinte vërtet keq për Ilirin dhe sinqerisht përpiqesha ta ndiqja hap pas hapi në tërbimin e tij ***kundërprindëror***”⁴¹.

“Ishte ora dy pasmesnate, kur tek ura e vogël prej druri, ku kishte rënë në një skajim të panatyrshëm Leza, arriti makina e ***poliambulancës*** dhe një “gaz” i policisë”⁴².

³³ *Po aty*, f. 305.

³⁴ *Po aty*, f. 313.

³⁵ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Lamtumira e së keqes*, Tiranë, 2018, f. 367.

³⁶ *Po aty*, f. 380.

³⁷ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Kisha e Shën Sofisë*, Tiranë, 2018, f. 421.

³⁸ *Po aty*, f. 427.

³⁹ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Koha e pasurisë*, Tiranë, 2018, f. 475.

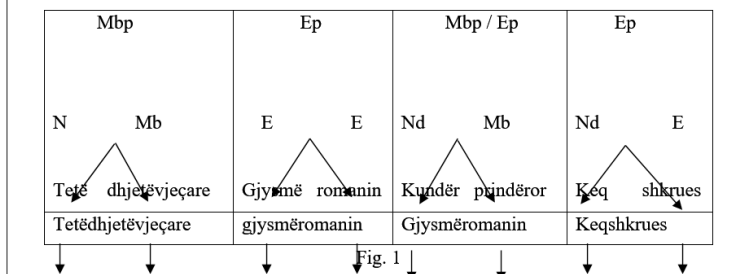
⁴⁰ I. Kadare, *Proza e shkurtër, Koha e pasurisë*, Tiranë, 2018, f. 477.

⁴¹ *Po aty*, f. 479.

⁴² I. Kadare, *Vepër, vëllimi 2, Fatkeqësia nga Suzana*, Tiranë, 2007, f. 332.

Përbërja në aspektin morfologjik dhe gjenerues mund të jetë kjo:

$N + Mb = Mb^{43}$	- Tetëdhjetëvjeçare	$Nd + E = E$	- Bashkëmasturbuesit
$E + E = E$	- Fundshtrjës	$E + E = E$	- Shqiptaro-turke
$E + E = Mb$	- I fundjetshëm	$Nr + E = E$	- Dykahs
$E + E = E$	- Gjysmëromanin	$Nd + E = E$	- Keqshkrues
$Nd + Mb = E$ ose Mb - Kundërprindëror etj.			

Përfundimi

Kompozitat apo fjalët e përbëra janë mundësi reale dhe e mirë për pasurimin e gjuhës. Në tregimet e Ismail Kadarese ka kompozita që luajnë një rol të mirë në ekonomizimin e gjuhës dhe janë fjalë të reja, por edhe i kanë brumëzuar tregimet.

Studimi ynë në këtë rast nuk e përfshin edhe aspektin sintaksor, sepse do të ishte zgjeruar shumë, por këto fjalë të përbëra i bëjnë fjalitë më ekonomike, që mundësojnë dhe reduktojnë mospërdorimin e fjalive të thjeshta, sintagmave, lokucioneve apo njësive të ndryshme frazeologjike. Shembuj të kompozitave janë *narkozdhënësi* dhe *kryeshkruesi*, të cilat kanë mundësi të zëvendësohen në shtrirjen e fjalisë, si në këtë tabelë.

a. Narkozdhënësi është në pushim. Dhënësi i narkozës është në pushim. <u>Njeri që jep narkozë</u> është në pushim. Njeriu është në pushim.	a. Kryeshkruesi është në bibliotekë. Shkruesi kryesor është në bibliotekë. <u>Personi kryesor që i shkruan këto gjëra</u> është në bibliotekë. Njeriu që i shkruan këto gjëra
--	--

b. Narkozëdhënësi: Njeriu që jep narkozë.	është në bibliotekë. Njeriu është në bibliotekë. b. Kryeshkruesi: Shkruesi kryesori ...
--	---

Si analizues dhe studiues i fjalëformimit të krijimtarisë letrare të Kadaresë, në këtë rast të tregimeve të tij, kam pritur se do të ketë më shumë fjalë të reja dhe të përbëra. Në këtë studim i kemi lexuar dhe analizuar *shtatëmbëdhjetë* tregime. Kompozitat që janë cituar në këtë punim janë përshkruar, analizuar në një version morfologjik, mirëpo mbetet punë për t'i analizuar edhe në versionin semantik, stilistik e sintaksor. *Punimi ka ofruar mbi njëzet kompozita e fjalë të parme, si të reja*, të cilat me një studim më të thukët mund t'i propozohen përshtatjes së paradigmave gjuhësore të shqipes, qoftë për sistemin emëror apo foljor, dhe si të tilla mund të propozohen për pasurimin e fjalorit të shqipes.

BIBLIOGRAFI

- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Baladë për vdekjen e J.G.*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Dimri i fundit i vrasësit*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Fatkeqësi nga Suzana*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, I vetmuari*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Ikja e shtërgut*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Kisha e Shën Sofisë*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Koha e pasurisë*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Koha e pasurisë*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Lamtumira e së keqes*, Tiranë, 2018.

- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Në periferi pranë aeroportit*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Nudo*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Perandori*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Provokacioni*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Që të mbetet diçka nga Ana*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Sjellësi i fatkeqësisë*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Sjellësi i fatkeqësisë*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Treni dimëror i linjës së largët*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Proza e shkurtër, Vjedhja e gjumit mbretëror*, Tiranë, 2018.
- Kadare, I. *Vepra, vëllimi 2, Fatkeqësia nga Suzana*, Tiranë, 2007.
- Kadare, I. *Vepra, vëllimi 2, Nudo*, Tiranë, 2007.
- Millaku, Sh. *Studime gjuhësore 1*, Prishtinë, 2011.